

Ekonomimiz dışa bağımlı olunca dış ilişkilerimizde de gerçekçi davranmak zorunda olduğumuz bir kez daha anlaşıldı.

2010 yılında başlayan dış ilişkilerdeki bozulma süreci yeniden gerçekçi politikalar üzerine dönüş yapıyor.

İsrail’le ilişkilerimizde düzelmeye, Rusya ile barışma, Mısır ile görüşme süreçlerinin ana hedefinde ekonomik kazançlar söz konusu.

Doğrusu da budur. Çünkü dış politika menfaatler üzerine konumlandırılmaktadır. Tüm gelişmiş ülkeler dış politikalarını bu anlayış üzerine oturtmaktadır.

Türkiye bir süredir iç politika malzemesi yaptığı dışa karşı kavgalarından bir bir vazgeçiyor, kavgalı hale getirdiği İsrail, Rusya, Mısır politikalarında yeni bir sayfa açıyor. Bu süreç Avrupa Birliği ve Amerika ile devam etmeli. Ey Amerika, Ey Avrupa seslenişleri boşa çıkmalı.

Kavganın anlamsız olduğu yeni dünya düzeninde ekonominiz de dışa bağımlı ise ülke menfaatlerini gözeterek politika üreteceksiniz. Rusya’dan turist gelmeyince turizm durma noktasına geliyorsa, İsrail ile turizm başta olmak üzere askeri, siyasi, enerji, yatırım, inşaat alanlarında karşılıklı çıkarları koruyacaksınız. Mısır ile ticaret hacminizi büyüteceksiniz.

Samanı bile dışardan alan bir konuma gelmişsek, sebze-meyve satışlarımızı, narenciyemizi de koruyacak politikalar üretmek zorunda olmalıyız.

Kısaca; Türkiye dış politikada gerçekçi politikaların peşine düşmek zorundadır. Başbakan Binali Yıldırım’ın hedefinde de “... Dostlarımızı çoğaltacağız...” politikaları yatmaktadır. “Yurtta Barış, Dünyada Barış” anlayışı üzerinden yürüyeceksiniz. Irak ve Suriye politikalarımızı da gözden geçirmemiz söz konusu olacaktır. Niye herkesle kavga ediyoruz ki?

Dışarıya karşı kavgalar iç politikada sizi büyütüyor olsa da bunun bir durma noktası var demek ki.

Geri adım atma, duraklama, barışma, reel davranma, ki bunları yapmazsanız içeride kazandığınız puanlar hiç beklenmedik bir krizle eriyip giderse, hem iç politikada hem de dış politikada dip yaparsınız, Allah muhafaza.

Amaç ülke ekonomisini büyütme değil mi?

Hedefimiz bölgesinde sözü dinlenen, akıl alınan, barış adına abilik yapabilen, bölgedeki gelişmelerde danışılan, oyun kurucu olan bir konumda olmak değil mi?

O halde içeriye şirin gözükeceğim diye komşulara efelenmemek gerekiyormuş. Aklı selim, sakin, kızmadan, köpürmeden yönetmek makul olanmış.

Başlatılan bu yeni dış politika taktikleri derin bir nefes aldıracaktır ekonomimize. Hem de toplumun bütün kesimlerine.

Ne diyor Başbakan Binali Yıldırım; “Artık seçim değil, geçim zamanıdır.” “Düşmanlarımızı çoğaltmak değil, dostlarımızı çoğaltmak zamanıdır.”

İktidarlar gelip geçicidir. Esas olan ülkenin bekası, kalkınması, oyun kurucu olması, ekonomik refahının yükselmesi, milli gelirinin artması, tüm dünya ülkeleriyle barışık olması değil mi?

Hedefinizde ülkenin büyümesi ve ülke kazançları varsa sizin yöneticiler olarak kazançlarınız olmaz olsun. Egolarınız yere batsın. Yetmez mi 2002’den beri bu millet size yönetme yetkisi vermiş. Ta ki 2019’a kadar. Hem de aralıksız. O halde bu milleti geleceğe güvenle bakabilen bir toplum haline getirsenize.

Önceliklerimiz milli menfaatlerimiz olmasın mı?

Başta dış politika olmak üzere iç politikada da eksen kaymaları, yol ayrımları olmaz umarız...